

Bedevaart naar Banneux, 22 mei 2025

Pastoor Jan Vries

Broeders en zusters, zoals u weet, is het jaar 2025 in de katholieke Kerk een Heilig Jaar of Jubeljaar, een jaar waarin wij bijzonder onze verlossing vieren. De laatste keer was het gedenkwaardige Jubeljaar 2000, toen wij het derde millennium ingingen. Nu zijn wij alweer vijfentwintig jaren verder. Zo gaat de Kerk haar weg door de tijd naar de eeuwigheid.

Paus Franciscus zaliger gedachtenis, die op de tweede Paasdag is gestorven, heeft aan het Jubeljaar 2025 het thema meegegeven ‘Pelgrims van Hoop’. Onze bedevaart naar Banneux staat in het teken van dit Heilig Jaar en dit thema. Wij zijn immers hierheen gekomen als ‘pelgrims’. Pelgrims zijn ‘mensen onderweg naar een heilige plaats’. Banneux is een zeer heilige plaats, want deze plek is geheiligd door de acht verschijningen van Onze Lieve Vrouw aan het meisje Mariette Beco in de winter van 1933. Sindsdien ervaren de mensen hier de bijzondere aanwezigheid en voorspraak van de Moeder Gods, Maria.

Wij zijn hier gekomen als ‘pelgrims van hoop’. ‘Hoop’ betekent dat je naar iets uitzielt, naar iets verlangt, voor jezelf, je leven, je toekomst, maar ook voor anderen en voor de wereld.

Paus Franciscus heeft aan de litanie van Maria een mooie titel toegevoegd, namelijk ‘Moeder van de hoop’. Maria is de moeder van Jezus en zij heeft ons door Hem de ‘hoop op het heil’ geschonken. Die hoop is als een “veilig en vast anker van onze ziel”, zei de lezing. Dat is een prachtig beeld, het anker. Het uitgegooide anker houdt een boot op zijn plek, ook als de golven sterk zijn. Als wij de ‘goede hoop houden’, worden wij niet door de driftige golven van het leven losgeslagen, maar blijven wij veilig en vast verankerd in God.

Banneux is een plek van hoop. Maria maakte zich hier aan Mariette bekend gemaakt als de ‘Maagd der armen’. Financieel arm of lichamelijk arm of geestelijke arm, hoe dan ook, Maria heeft door haar bezoek aan Mariette laten zien dat zij oog heeft voor mensen die zich ‘arm’ weten. Wij mogen rekenen op haar rijkdom aan ontferming. Maria toonde hier

ook hoe zij meeleefde met de zieken. Zij opende voor de zieken een bron om hen te sterken. Zij bevestigde dat zij “het lijden kwam verlichten”. Maria bemoedigde Mariette en ook ons in het geloof: “Geloof in Mij, ik zal in U geloven”, zei ze. Maria gelooft in ons! Zij nodigde Mariette en ook ons uit om veel te bidden. “Bidt veel”, zei ze. Dat wil zeggen: stel je hoop op God. Laten wij dat doen.

Bij de laatste verschijning op 2 maart 1933 maakte Maria zich bekend als “de Moeder van de Verlosser, moeder van God”. Door Maria mogen wij steeds hopen op onze Verlosser en op onze verlossing. Na die laatste verschijning huilde Mariette erg en was zij ontroostbaar, want zij had begrepen dat Maria niet meer zou terugkomen. Zij had tegen haar als laatste woord gezegd: ‘Adieu’. Klein als Mariette was, begreep zij dat woord terecht als een afscheidsgroet. Zoals wij zeggen: ‘tot ziens’.

Maar in de mond van Maria betekende die groet méér. Zij bedoelde letterlijk ‘Adieu’, ‘tot bij God’. Dat was een wens: ‘Wij zullen elkaar weerzien bij God’. Vandaag spreekt Onze Lieve Vrouw die groet ook uit naar ons: ‘Adieu’, ‘tot ziens bij God’. Het is een wens naar ieder van ons. In die hoop gaan wij onze levensweg verder, in voor – en tegenspoed, totdat wij komen tot de zalige vervulling van onze hoop, de eeuwige heerlijkheid bij God. Dat wens ik u van harte toe op deze pelgrimstocht naar Banneux.